

بررسی وضعیت بهداشتی بیمارستانهای دانشگاهی شهر اصفهان در سال ۱۳۸۲*

علی محمد مصدق راد^۱، ناهید شیرانی بیدآبادی^۲، پروانه عزتی^۲

چکیده

مقدمه. رعایت اصول بهداشتی در بیمارستانها منجر به افزایش اثربخشی، کارایی و در نهایت بهرهوری آنها می‌گردد. هرگونه مسامحه در این زمینه ممکن است خطرات و آسیبهای غیرقابل جبرانی برای بیماران، کارکنان و... ایجاد کند. این پژوهش با هدف بررسی وضعیت بهداشتی بیمارستانهای دانشگاهی شهر اصفهان در سال ۱۳۸۲ انجام شده است.

روش بررسی. برای انجام این پژوهش توصیفی، مقطعی و بنیادی کاربردی از پرسشنامه خود ساخته‌ای استفاده شده است. پرسشنامه‌ی مذکور دارای ۲۰ سؤال (۷۰ کلیه بخش‌های درمانی، تشخیصی، اداری - مالی و پشتیبانی بیمارستان می‌باشد که پس از سنجش روابی و پایابی در ۱۱ بیمارستان دانشگاهی شهر اصفهان تکمیل گردید. تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی صورت گرفته است. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS11 مورد پردازش قرار گرفت.

یافته‌ها. بنابر نتایج به دست آمده میانگین امتیاز وضعیت بهداشت بیمارستانهای دانشگاهی شهر اصفهان به ترتیب ۴/۲۹ (متوسط) از ۵ امتیاز می‌باشد. وضعیت بهداشتی در ۱ بیمارستان (۹/۱ درصد) در حد ضعیف، ۹ بیمارستان (۸۱/۸ درصد) در حد متوسط و در یک بیمارستان (۹/۱ درصد) در حد خوب ارزیابی شده است.

نتیجه‌گیری. با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش، وضعیت بهداشت بیمارستانهای دانشگاهی شهر اصفهان در حد متوسط ارزیابی شده است. بنابراین به منظور افزایش بهرهوری بیمارستانهای دانشگاهی شهر اصفهان رعایت اصول بهداشتی باید مورد توجه جدی مدیران این مراکز قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی. بیمارستان، بهداشت.

و اجتماعی آحاد جامعه بر هیچ کس پوشیده نیست.

برخورداری از خدمات بهداشتی و درمانی حقوق مسلم شخصی و اجتماعی هر انسان است، زیرا جسم و روان سالم زیر بنای پیشرفت یک جامعه را تشکیل می‌دهد. طبق اصول ۲۹، ۴۳ و قانون اساسی کشور، ضرورت تأمین بهداشت و درمان به عنوان نیاز اساسی مردم در نظر گرفته شده است. با توجه به این که اقدامات بهداشتی در کشورهای در حال توسعه کارسازترین امر برای ارتقای سلامت و مرتفع نمودن آن بکی از نیازهای درمانی جامعه است، بنابراین باید تلاشهایی در زمینه ارتقای وضعیت بهداشتی جامعه صورت گیرد. اگرچه

امروزه سلامت را تنها فقدان بیماری تلقی نمی‌کنند، بلکه برخورداری کامل از آسایش و رفاه جسمی، روانی و اجتماعی را معیار و نشانه تندرنستی انسان محسوب می‌دارند. بر این اساس تأمین سلامت جامعه درگرو توجه آحاد مردم یک کشور به بهداشت فردی و عمومی است که تا حدود زیادی به سلامت جامعه و اوضاع و شرایط خاص فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی محیطی که فرد در آن زیست می‌کند، بستگی دارد. بدیهی است عواملی چون رشد و توسعه اقتصادی، تحولات مثبت فرهنگی، پیشرفت‌های دانش پزشکی و تأمین امکانات رفاهی در تحقق تندرنستی در سطح وسیع در جوامع انسانی نقش تعیین کننده دارند. یکی از ارکان استقلال و توسعه اجتماعی و اقتصادی هر جامعه، بهره‌مندی از نیروهای سالم و کارآمد است، بنابراین، اهمیت بهداشت به عنوان مهمترین وسیله دستیابی به هدف مذکور و تأمین سلامت جسمی، روانی

* این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی شماره ۸۲۳۶۶ می‌باشد که توسط معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان حمایت گردیده است.

۱ - مریم گروه مدیریت دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

Email: m.mosadeghrad@rhu.ac.uk

۲ - کارشناس مدیریت خدمات بهداشتی درمانی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان